

[Undervisningsministeren]

staltninger, som øger forvirringen og uoverskueligheden.

Sidst vi havde et tilsvarende forslag til behandling, nemlig i april 1982, skønnede den daværende arbejdsminister, at højst ca. 25 kommuner ville blive omfattet af ordningen.

Hvis forslaget skulle have nogen virkning, ville det medføre ansættelse af et betydeligt antal personer i kommunerne til at udføre opgaver, som jo i forvejen varetages af arbejdsformidlingen, socialforvaltningen og voksenundervisningen. Disse nye ansatte ville i øvrigt i bogstavelig forstand skulle arbejde på deres egen afskedigelse, idet kommunens forpligtelse ophører, når antallet af unge, som opfylder betingelserne, er bragt ned under 10.

Efter regeringens mening er regeringens ungdomsprogram et bedre bud på løsning af disse problemer, idet det nemlig sikrer etablering af en lang række tilbud, som med en langt mindre omkostningskrævende indsats kan tilbydes netop de grupper, som forslagsstillerne gerne vil tilgodeses.

Min konklusion er derfor, at vel er der et problem her, men der findes mere hensigtsmæssige og især betydeligt billigere løsninger end den, som her foreslås.

Dorte Bennedsen (S):

Da mit partis ordfører, fru Helle Degn, ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at være ordfører ved denne første behandling. Jeg vil godt på partiets vegne give udtryk for en positiv holdning over for de intentioner, som ligger bag ved dette forslag. Vort ungdomsarbejdsløshedspøblem er stort og alvorligt, men der er desværre nok ikke nogen tvivl om, at den alvorligste og tungeste del af problemet rammer netop den gruppe, som forslaget her omhandler, nemlig unge enlige kvinder med et eller flere børn. Det er den gruppe, som det er sværest at få i gang med en uddannelse, det er dem, som i størst grad falder fra, og det er dem, som har sværest ved at få et job. Vi må nok med megen beskæmmelse erkende, at for unge enlige kvinder i 18, 20, 22 års alderen med et eller flere børn tegner fremtiden sig ganske mørk. Det er den dystre baggrund for forslaget, og al vores viden og vores erfaring siger os, at det er vigtigt, at der gøres en ekstra indsats over

for denne gruppe, hvis vi ikke skal tabe dem helt.

Hvad angår de enkelte elementer, som de ligger her i forslaget, skal jeg ikke på partiets vegne tage konkret stilling til dem i dag, alene af den grund, at jeg anser hele dette problem for at være bedst egnet til en grundig bearbejdelse i udvalget. Men jeg vil godt i forbindelse med de konkrete forslag, der er i forslaget, pege på, at socialdemokratiet har fremsat et forslag, som kommer til behandling i morgen, nemlig et forslag om daghøjskoler. Vi har gjort en række erfaringer med forsøgsordninger med daghøjskoler, og alle erfaringer viser, at ophold netop på den type skoler har god effekt over for den gruppe, vi her drøfter. Derfor vil jeg sige, at jeg ser gerne, at det forslag om daghøjskoler dels går med ind i debatten om en indsats over for de unge kvinder, dels selvfølgelig her i salen kan få en positiv behandling.

Jeg vil også godt pege på det andet forslag, vi har fremsat, nemlig forslaget om, at kommunerne skal være forpligtet til at sikre en særlig uddannelsesstøtte til unge forsørgere under 25 år, nemlig at de skal kunne få § 42-hjælp. Begge disse forslag er et udtryk for, at socialdemokratiet ønsker, at der skal gøres en ekstra indsats over for denne gruppe. Der er et meget stærkt behov for det.

Må jeg til sidst give udtryk for en stilfærdig undren over en ting, som jeg savner i forslaget. Forslaget, som det ligger her, er, hvad jeg vil kalde et reparationsforslag, forstået på den måde, at det vil reparere på sket skade. Ikke et ondt ord om det, det er sådan set al ære værd, men jeg savner et element af forebyggelse. Jeg havde gerne set, at man i bemærkningerne havde haft noget, der ligesom kunne forebygge, at unge kvinder kommer i denne situation. Jeg tænker selvfølgelig her på forstærkning af vejledningsindsats, af rådgivningsindsats, bl.a. med henblik på at sikre, dels at pigerne overhovedet vælger uddannelse, dels at de vælger utraditionel uddannelse i forhold til de kønsrollemønstre, de er vokset op med, for deres chancer for at få uddannelser og senere få job er væsentlig bedre, hvis vi kan få dem til at vælge utraditionelt.

Jeg går ud fra, at det er lidt af en forglemmelse, at det ikke er kommet med. Jeg synes i hvert fald, det er et element, der bør med ind i drøftelserne, for får vi ikke taget fat på